

hyperkardia, o baghetă, împreună, aplauze, zgomote, căldură, lumini, sticle goale.

O cronică? – **poate.**

Elena APOSTOL

În final...

Aflat la cea de-a 16-a primăvară, **Săptămâna Muzicii Contemporane 2006** și-a închis porțile. De această dată, în compania unuia din cele mai cunoscute ansambluri românești, specializat în interpretarea muzicii noi: corul clujean **Antifonia**, dirijat de profesorul și compozitorul Constantin Rîpă. Posesor al unei

impresionante cărți de vizită, la nivelul aparițiilor pe scene naționale și europene, corul **Antifonia** și-a propus de-a lungul anilor – și a reușit – să-și respecte nu doar statutul valoric ci și promisiunea de a promova creația contemporană, aspecte confirmate și de prezența sa în 2005 pe scena Studioului „Mihail Jora”, în cadrul celei de-a 17-a ediții a festivalului „George Enescu”.

Și totuși, a fi invitat să închei un periplu festivalier internațional derulat pe parcursul a opt zile pare echivalent cu asumarea unei misiuni destul de dificile, mai ales când seara finală este programată să se desfășoare pe podiumul Ateneului Român! Dirijorul Constantin Rîpă și ansamblul său și-au asumat această responsabilitate, vădindu-și din plin afinitatea pentru muzica secolelor XX-XXI și, în mod particular, pentru patrimoniul coral românesc. Pornind de la axioma respectării aceluși fond cultural tradițional care a sprijinit păstrarea nealterată a identității naționale, repertoriul corului **Antifonia** jalonează, la fiecare apariție publică, un traseu stilistic ce are la bază tiparul neoclasic de orientare modal-folclorică, pentru a atinge, ulterior, limite expresioniste; iar valorificarea apetenței pentru această din urmă direcție se concretizează, așa cum era de așteptat, printr-o pregătire minuțioasă și sistematică a aparatului vocal, extrem de solicitat. În acest sens, cei 36 membri ai corului au pregătit pentru concertul din 31 mai un program a cappella cuprinzând 11 titluri de referință: de la *Arhaismele* lui

Sigismund Toduță până la *Nuits* de Iannis Xenakis, *Klarisok* de Gyorgy Kurtag (unul din marii aniversați ai anului 2006, la cei 80 de ani împliniți acum) și *Uvedenrode* de Constantin Rîpă (scrisă anume pentru a exploata resursele expresiv-virtuoze ale instrumentarului coral, în speță ale **Antifoniei**).

Ca o notă distinctivă a programului, aș remarca perfectă sa încadrare într-un spațiu etnic românesc lărgit, căci celebrii Iannis Xenakis și Gyorgy Kurtag sunt și ei născuți, după cum se știe, pe aceleași plaiuri mioritice! Am fost, în acea seară, martorii unui veritabil recital coral, de o densitate și o durată apreciabile (aproximativ o oră și jumătate de cântat efectiv!!!), ce-a inclus și piese de Irina Odăgescu (nuanțatele sale *Incantații*), Dan Buciu (*8 Games*, vădind predispoziția pentru ludic a autorului), Hans Peter Turk (*Foaie verde*), Chris Al Petrescu (*Tramonto-Mattina* – simbolicele și deosebit de dificilele madrigale compuse pe versurile lui Giuseppe Ungaretti), Adrian Iorgulescu (*Strigături 2* – degajând un dinamism stenic de-a dreptul molipsitor vis-a-vis de o audiență ce „suportase” deja peste patru ore de muzică nouă), Vasile Herman (*Viersuri de dor* – apelând la aceeași tehnică de exprimare frustă cu inserții onomatopeice ca și Iannis Xenakis în *Nuits*, ce creionează un peisaj muzical-poetic de o sugestivitate specială a stărilor) și Mihaela Vosgian (*De-a v-ați ascunselea*, dezvăluind, prin prisma unei tratări personale cu tente parodice, viziunea adultului asupra „jocului” copilăriei).

Am apreciat, în acest context, temeritatea demersului interpretativ (cu plusurile și minusurile de rigoare) ce și-a dorit să sublinieze calitatea selecției repertoriale și, nu în ultimul rând, structurarea echilibrată a unui festival care și-a propus, chiar în ultima sa zi, să etaleze, pe lângă panopia diversificată a orientărilor stilistice moderne, și radiografia unui teritoriu cultural pe ale cărui temelii tradiționale se sprijină, în esență, edificiul gândirii artistice contemporane.

Pe calea dintre Arhaic și Modern, dintre „Vechi” și „Nou”, dintre tradiție și avangardism experimental am întâlnit, iarăși în acest an, o **Săptămână a Muzicii Contemporane** căreia îi dorim să-și păstreze dreptul la permanență în circuitul internațional al evenimentelor de gen. Și nu oriunde, ci chiar pe mult-discutata listă a certitudinilor românești!

Loredana BALTAZAR